

31992L0117

L 62/38

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

15.3.1993

SMĚRNICE RADY 92/117/EHS

ze dne 17. prosince 1992

o ochranných opatřeních proti některým zoonózám a některým původcům zoonóz u zvířat a v produktech živočišného původu se zaměřením na předcházení ohniskům infekce a otravám z potravin

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že živá zvířata a produkty živočišného původu jsou na seznamu přílohy II Smlouvy, že chov živých zvířat a uvádění na trh produktů živočišného původu představují významný zdroj příjmů pro obyvatelstvo činné v zemědělství;

vzhledem k tomu, že racionálního rozvoje tohoto odvětví a zvyšování produktivity lze dosahovat uplatňováním veterinárních opatření za účelem ochrany a zvýšení hygienické a veterinární úrovně ve Společenství;

vzhledem k tomu, že je nutné vhodnými kontrolními opatřeními předcházet výskytu zoonóz, které ohrožují zejména zdraví lidí, a snižovat ho zejména prostřednictvím potravin živočišného původu;

vzhledem k tomu, že Společenství má již za sebou akce zaměřené na eradikaci některých zoonóz, zejména tuberkulózy a brucelózy skotu, brucelózy ovcí a koz a vztekliny; že je třeba shromažďovat údaje o těchto chorobách zvířat;

vzhledem k tomu, že tato opatření musí být uplatňována, aniž je dotčena směrnice 89/397/EHS Rady ze dne 14. března 1989 o úřední kontrole poživatin ⁽⁴⁾;

vzhledem k tomu, že pro stanovení priorit preventivních akcí je nutné shromažďovat ve členských státech informace o incidenci zoonóz u lidské populace, u domácích zvířat, v krmivech pro zvířata a u volně žijících zvířat;

vzhledem k tomu, že je třeba, aby Komise sledovala vývoj situace při nálezích zvířat za účelem navržení přiměřených opatření;

vzhledem k tomu, že situace při nákaze salmonelózou opravňuje přijetí bezprostředních zdlavacích opatření u některých chovů ohrožených salmonelózou;

vzhledem k tomu, že harmonizace základních požadavků ochrany veřejného zdraví předpokládá předběžné určení kontaktních a referenčních laboratoří Společenství a provedení vědeckých i technických opatření;

vzhledem k tomu, že způsoby finanční účasti Společenství na některých akcích stanovených v této směrnici byly stanoveny rozhodnutím Rady 90/424/EHS ze dne 26. června 1990 o některých výdajích ve veterinární oblasti ⁽⁵⁾;

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit postup pro zavedení těsné a účinné spolupráce mezi členskými státy a Komisí na přijetí prováděcích opatření,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice upravuje shromažďování informací o zoonózách a původcích zoonóz a rovněž opatření, která je třeba přijmout s ohledem na zoonózy v členských státech a na úrovni Společenství.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „zoonózou“ jakákoliv choroba a/nebo infekce, která se může přenést přirozeným způsobem ze zvířat na člověka;
- 2) „původcem zoonózy“ bakterie nebo virus nebo parazit, které mohou vyvolat zoonózu;
- 3) „schválenou národní laboratoří“ laboratoř schválená nebo uznaná příslušným orgánem členského státu a pověřená vyšetřováním úředních vzorků za účelem depistáže původce zoonózy;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 253, 27.9.1991, s. 2.⁽²⁾ Úř. věst. C 326, 16.2.1991, s. 223.⁽³⁾ Úř. věst. C 79, 30.3.1992, s. 6.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 186, 30.6.1989, s. 23.⁽⁵⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 19. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 91/133/EHS (Úř. věst. L 66, 13.3.1991, s. 18).

- 4) „vzorkem“ vzorek odebraný buď majitelem, nebo odpovědnou osobou za zařízení nebo za zvířata, nebo odebraný jejich jménem pro vyšetření na původce zoonózy;
- 5) „úředním vzorkem“ vzorek odebraný příslušným orgánem pro vyšetření na původce zoonózy. Úřední vzorek musí být opatřen údajem týkajícím se druhu, typu, významu a metody odběru a rovněž označením původu zvířete nebo produktu živočišného původu; tento vzorek musí být odebrán bez předchozího upozornění;
- 6) „příslušným orgánem“ jeden nebo více ústředních orgánů členského státu, které jsou příslušné pro sledování dodržování hygienických a veterinárních předpisů nebo jiných veterinárních záležitostí vyplývajících z této směrnice, nebo každý jiný orgán, na který centrální orgán deleguje tuto příslušnost.
- c) diagnóza a identifikace původce zoonózy byly ohlášeny příslušnému orgánu;
- d) příslušný orgán shromažďoval informace o původcích zoonóz, jejichž přítomnost byla potvrzena provedenými testy nebo vyšetřeními, a rovněž o klinických případech zoonóz uvedených v příloze I oddíle I, které byly zjištěny u člověka nebo u zvířat;
- e) pravidelné informace ostatních členských států o klinických případech zjištěných v souladu s písmenem d) byly předávány Stálému veterinárnímu výboru zřízenému rozhodnutím 68/361/EHS^(*).
2. Postupem podle článku 16 mohou být ustanovení tohoto článku rozšířena na zoonózy a původce zoonóz uvedené v příloze I oddílech II a III.

Článek 3

1. Každý členský stát zajistí, aby opatření přijatá v souladu s touto směrnicí příslušným orgánem byla koordinována na celostátní i místní úrovni, zejména pokud jde o šetření týkající se nákazy zvířat.
2. Příslušným orgánům na místní úrovni jsou nápomocny schválené národní laboratoře.
3. Každý členský stát určí schválené národní referenční laboratoře pro zoonózy a původce zoonóz uvedené v příloze I oddílu I, ve kterých může být provedena identifikace původce zoonózy nebo definitivní potvrzení jeho výskytu.

Článek 4

1. Členské státy zajistí, aby:
- a) provozovatelé nebo správci zařízení schválených podle směrnic 64/433/EHS⁽¹⁾, 71/118/EHS⁽²⁾ a 77/99/EHS⁽³⁾ uchovávali po minimální období stanovené příslušným orgánem výsledky vyšetření týkající se depistáže zoonóz uvedených v příloze I oddíle I a aby je příslušnému orgánu na jeho žádost museli sdělit;
- b) za izolaci a identifikaci původců zoonóz nebo zjištění jakéhokoliv jiného důkazu o jejich výskytu byly odpovědné laboratoře, nebo je-li identifikace prováděna jinde než v laboratoři, osoba odpovídající za vyšetření;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 21, 29.7.1964, s. 2012/64. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/497/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 69).

⁽²⁾ Úř. věst. L 55, 8.3.1971, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná a aktualizovaná směrnicí 92/116/EHS (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 85. Směrnice aktualizovaná směrnicí 92/5/EHS (Úř. věst. L 57, 2.3.1992, s. 1) a naposledy pozměněná směrnicí 92/45/EHS (Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 35).

Článek 5

1. Příslušný orgán musí vyhodnotit informace shromážděné v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. d). Sdělí Komisi ke dni 31. března každého roku tendence a zdroje infekcí vyvolávajících zoonózy, které byly zjištěny během předchozího roku.
2. Odstavec 1 nevylučuje, když to okolnosti vyžadují, častější hlášení členských států Komisi nebo doplňující informace požadované Komisí. Komise vyhodnocuje údaje poskytnuté členskými státy a podává zprávu Stálému veterinárnímu výboru do 1. října každého roku.
3. Komise předloží Radě do 1. ledna 1996 zprávu o nabytých zkušenostech, doprovázenou návrhy na zlepšení systému oznamování a Rada se o návrzích usnese kvalifikovanou většinou.

Článek 6

Komise sleduje vývoj situace u zoonóz ve Společenství, především na základě informací shromážděných podle článků 5 a 8, a:

- a) rovněž provádí zvláštní studie zaměřené především na vyhodnocení rizik vytvořených původci zoonóz, na diagnostické postupy a na opatření pro tlumení zoonóz, ve spolupráci s příslušnými národními laboratořemi, referenčními laboratořemi Společenství zmíněnými v článku 13 a s Vědeckým veterinárním výborem zřízeným rozhodnutím 81/651/EHS⁽³⁾;

^(*) Úř. věst. L 255, 18.10.1968, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. L 233, 19.8.1981, s. 32. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 86/105/EHS (Úř. věst. L 93, 8.4.1986, s. 14).

b) stanoví postupem podle článku 16 metody odběru vzorků a vyšetření ve schválených národních laboratořích podle čl. 3 odst. 2 a 3. V případě salmonelózy toto musí stanovit do dne stanoveného v článku 17;

c) vymezí hlavní směry pro opatření na tlumení zoonóz.

Článek 7

Systémy pro sledování pohybů zvířat pro chov, stanovené rozhodnutím Komise 89/153/EHS⁽¹⁾, jsou uplatňovány ve vztahu k opatřením stanoveným v této směrnici pro zoonózy a původce zoonóz.

Článek 8

1. Členské státy předloží Komisi do 1. října 1993 vnitrostátní opatření, která přijímají pro dosažení cílů této směrnice pro zoonózy uvedené v příloze I oddílu I a II, s výjimkou opatření, která se přijímají ohledně brucelózy a tuberkulózy podle plánů již schválených v rámci právních předpisů Společenství.

Mohou tam zahrnout opatření na depistáž zoonóz a původců zoonóz uvedených v příloze I oddíle III.

Členské státy, které již mají národní plány na depistáž zoonóz uvedených v příloze I oddíle II, je mohou předložit Komisi jako informace předávané podle prvního pododstavce.

Členské státy podávají každý rok Komisi zprávu o epizootologické situaci ve vztahu k trichinelóze.

Komise zkoumá opatření oznámená členskými státy, aby ověřila jejich sloučitelnost se záměry předloženými touto směrnicí. O závěrech informuje členské státy v rámci Stálého veterinárního výboru.

2. Členské státy musí, pokud se týká salmonel drůbeže, předat do 1. ledna 1994 Komisi plány vyhotovené v souladu s kritérii stanovenými v přílohách II a III. Tyto plány musí:

a) upřesňovat, pokud se týká salmonel, opatření přijatá s ohledem na minimální požadavky uvedené v příloze III;

b) brát v úvahu situaci specifickou pro každý členský stát;

c) uvést počet schválených národních laboratořích, ve kterých se budou provádět vyšetření a identifikace salmonel, rovněž tak postupy pro schvalování těchto laboratořích.

3. Postupem podle článku 16:

— jsou plány uvedené v odstavci 2 schváleny, v případě potřeby po úpravách, nejpozději šest měsíců po jejich předložení,

— mohou být modifikace nebo dodatky připojeny k plánu již dříve schválenému, aby byl vzat v úvahu vývoj situace v příslušném státě nebo v některé z jeho oblastí.

Článek 9

1. Pravidla určující finanční účast Společenství pro opatření související s poražením a neškodným odstraněním a. s. úředními odběry vzorků, vyplývajícími z použití přílohy III části I oddílu V, a pro výkon funkce laboratořích uvedených v příloze IV se stanoví podle rozhodnutí 90/424/EHS.

Pokud jde o opatření uvedená v příloze II, finanční účast stanovená rozhodnutím 90/424/EHS se neuděluje chovatelům, kteří porušují požadavky této směrnice.

Padesát procent výdajů vyplývajících z uplatňování opatření souvisejících s poražením a neškodným odstraněním, uvedených v prvním pododstavci, se hradí z této finanční pomoci Společenství.

2. V článku 4 rozhodnutí 90/424/EHS se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Ustanovení článku 3, s výjimkou ustanovení odst. 2 čtvrté odrážky a odst. 5 druhé odrážky, je možno použít v případě výskytu zoonózy uvedené směrnicí 92/117/EHS, pokud tento výskyt vytváří bezprostřední riziko pro veřejné zdraví. Tato podmínka bude splněna v případě přijetí rozhodnutí uvedeného v čl. 3 odst. 3.“

Článek 10

1. Členské státy provedou ode dne 1. ledna 1994 minimální opatření stanovená pro salmonely v příloze III části I.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 59, 2.3.1989, s. 33.

Členské státy musí před 1. lednem 1994 stanovit pravidla upřesňující opatření, která je třeba přijmout, aby se zabránilo zavlečení salmonel do chovu, přičemž se berou v úvahu zásady obsažené v příloze II směrnice 90/539/EHS.

Do dne 1. ledna 1995 rozhodne Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise vypracovaný na základě stanoviska Vědeckého veterinárního výboru a na základě zkušeností nabytých při provádění této směrnice o opatřeních nezbytných pro kontrolu salmonely v hejnech nosnic.

Při přijetí těchto opatření si mohou členské státy při náležitém dodržení ustanovení Smlouvy podržet vlastní vnitrostátní pravidla týkající se nosnic.

2. Na návrh vypracovaný Komisí na základě informací shromážděných podle článků 5 a 6 a čl. 8 odst. 1 rozhodne Rada kvalifikovanou většinou, zda jsou nutná zvláštní opatření na tlumení jiných, srovnatelně závažných zoonóz.

Článek 11

1. Znalci Komise mohou, pokud je to třeba pro jednotné používání této směrnice, provádět ve spolupráci s příslušnými orgány členských států kontroly na místě. Za tím účelem mohou ověřit kontrolou reprezentativního procenta zařízení, zda členské státy zajišťují dodržování ustanovení této směrnice. Komise informuje příslušný orgán o výsledku provedených kontrol.

Příslušný členský stát přijme opatření, která považuje za nutná, s ohledem na výsledky těchto kontrol. Jestliže členský stát nepřijme taková opatření, může být po vyšetření situace Stálým veterinárním výborem rozhodnuto o přiměřených opatřeních postupem podle článku 16.

2. Prováděcí pravidla k tomuto článku, zejména pokud jde o četnost a způsob provádění kontrol uvedených v odst. 1 prvním pododstavci, se přijmou postupem podle článku 16.

Článek 12

Ochranná opatření stanovená směrnicí 90/425/EHS⁽¹⁾, pokud se týče veterinárních kontrol, které se mají provádět při obchodování vzhledem k dokončení vnitřního trhu, se použijí pro potřeby této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/496/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56).

Článek 13

Referenční laboratoře Společenství, jejichž seznam je obsažen v příloze IV, jsou pověřeny, v souladu s úkoly a povinnostmi popsány v uvedené příloze, zajišťováním vazby a koordinace mezi národními referenčními laboratořemi uvedenými v čl. 3 odst. 3.

Článek 14

1. Uvedení nebo ponechání třetích zemí nebo částí třetích zemí, ze kterých je z hygienického hlediska povolen dovoz, na seznamu Společenství podléhá předložení plánu danou třetí zemí, z něhož přesně vyplývají záruky nabízené touto zemí vzhledem ke kontrole v oblasti zoonóz a původců zoonóz.

Tyto záruky musí mít alespoň takový účinek, jaký vyplývá ze záruk stanovených touto směrnicí.

Komise schvaluje dotýčný plán postupem podle článku 16. Podle stejného postupu mohou být uznány záruky, které nahrazují záruky vyplývající z používání této směrnice tak, aby nebyly příznivější než záruky, které se vztahují na obchod.

2. Není-li do 31. prosince 1995 přijato rozhodnutí stanovené v odstavci 1 pro některou ze třetích zemí, pozastaví se uvedení této země na seznamu uvedeném v odstavci 1 postupem podle článku 16.

3. Dodržování provádění plánů příslušnými orgány třetích zemí se ověřuje prostřednictvím kontrol znalců Společenství, prováděných podle předpisů Společenství.

Článek 15

Rada může na návrh Komise kvalifikovanou většinou pozměnit nebo doplnit přílohy.

Zejména příloha III musí být tímto postupem přezkoumána do 1. ledna 1996.

Článek 16

1. Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, přednese věc výboru neprodleně jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost některého členského státu.

2. Hlasům členských států ve výboru je přidělena váha podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy. Předseda nehlasuje.

3. Zástupce Komise předloží návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k opatřením ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou 54 hlasů.

4. a) Komise přijme zamýšlená opatření a ihned je provede, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

b) Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata. Rada přijme opatření kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise a ihned je provede s výjimkou případů, kdy se Rada proti opatřením vysloví prostou většinou.

Článek 17

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do dne 1. ledna 1994.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 18

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 17. prosince 1992.

Za Radu
předseda

J. GUMMER

PŘÍLOHA I

SEZNAM ZOONÓZ PODLE ČLÁNKU 4

- I. — Tuberkulóza způsobená *Mycobacterium bovis*
 - Brucelóza a její původci
 - Salmonelóza a její původci
 - Trichinelóza
 - II. — Kamylobakteróza
 - Echinokokóza
 - Listerióza
 - Vzteklna
 - Toxoplasmóza
 - Yersinióza
 - Ostatní zoonózy a jejich původci
 - III. Všechny ostatní zoonózy cizí pro Společenství a původci těchto zoonóz.
-

PŘÍLOHA II

KRITÉRIA PRO VYPRACOVÁNÍ PLÁNŮ PRO SLEDOVÁNÍ SALMONEL V HEJNECH DRŮBEŽE

- I. Plány musí obsahovat:
- počet a typ vzorků, které je třeba odebrat,
 - počet a typ úředních vzorků, které je třeba odebrat,
 - metody odběru vzorků,
 - metody vyšetření vzorků a identifikace původců zoonóz.
- II. Plány musí brát zřetel na kritéria vyplývající ze zařízení, ve kterém má být proveden odběr; jedná se o tato kritéria:
- a) faktory, které mohou podporovat šíření jedné nebo více zoonóz;
 - b) anamnéza dotyčné zoonózy u domácích nebo volně žijících zvířat v dané zemi nebo v oblasti;
 - c) uvažovaná zvířecí populace, a zejména:
 - celkový význam populace,
 - homogennost skupiny populace,
 - stáří zvířat,
 - živočišná produkce;
 - d) okolí hospodářství, a zejména:
 - regionální rozdíly,
 - hustota osazenstva,
 - vztahy s městskými pásmy,
 - vztahy s pásmy osídlenými volně žijícími zvířaty;
 - e) systémy produkce; tím se rozumí:
 - jednotky intenzivního hospodaření,
 - jednotky extenzivního hospodaření,
 - systémy chovu, zejména režimy krmení a péče poskytovaná zvířatům;
 - f) problémy, které se mohou objevit z hlediska známých předchozích případů a jiných informací;
 - g) stupeň požadované ochrany podle povahy a závažnosti příslušné zoonózy.
-

PŘÍLOHA III

KONTROLA SALMONEL

Část I

SLEDOVÁNÍ A TLUMENÍ – VÝSKYT SALMONEL V REPRODUKČNÍCH HEJNECH

I. Reprodukční hejna drůbeže

Reprodukční hejno drůbeže obsahuje nejméně 250 ptáků (*Gallus gallus*) ošetřovaných nebo chovaných v jediné provozovně za účelem produkce násadových vajec.

II. Sledování salmonel v reprodukčních hejnech drůbeže

Vlastník nebo osoba, která na sebe převzala povinnost pečovat o líhně nebo o reprodukční hejno drůbeže, musí na svoje náklady provádět odběry vzorků za účelem vyšetření pro detekci salmonely buď ve schválené národní laboratoři, nebo v laboratoři uznané příslušným orgánem, přičemž musí být respektovány minimální počty odebraných vzorků, které jsou uvedeny dále.

A. Chovné hejno

1. Pokud se jedná o ptáky chované za účelem reprodukce, musí být vzorky jako minimum odebrány od jednodenních kuřat, od čtyřtýdenních kuřat a od kuřic dva týdny před zahájením snášky.
2. Odebírané vzorky musí obsahovat:
 - a) v případě jednodenních kuřat – odběry provedené na vnitřních stěnách krabic, ve kterých byla kuřata zaslána do hospodářství, a kadávery kuřat, nalezené při příchodu a
 - b) v případě kuřic starých čtyři týdny, nebo v případě odběrů prováděných dva týdny před zahájením snášky kuřic – vzorky sestávající z výkalů; každý vzorek je složen ze samostatných čerstvých vzorků výkalů, z nichž každý váží nejméně jeden gram a je odebrán buď namátkově z určitého počtu bodů budovy, ve které jsou ptáci ošetřováni, nebo – když mají ptáci volný přístup do více než jedné budovy jednoho určitého hospodářství – je odebrán v každé skupině budov hospodářství, ve kterém jsou ptáci ošetřováni;
 - c) počet různých vzorků výkalů, které mají být odebrány pro vytvoření souborného vzorku, musí být takový, jak je dále uvedeno:

Počet zvířat ošetřovaných v jedné budově	Počet vzorků výkalů, které je třeba odebrat v budově nebo skupině budov hospodářství
1–24	(Počet stejný, jako je počet ptáků, až do maxima 20)
25–29	20
30–39	25
40–49	30
50–59	35
60–89	40
90–199	50
200–499	55
500 nebo více	60

B. Reprodukční hejna dospělé drůbeže

1. U všech reprodukčních hejn drůbeže musí být odebírány vzorky nejméně každé dva týdny během období snášky.

2. U všech reprodukčních hejn, jejichž vejce jsou zasílána do líhně o kapacitě inkubace méně než tisíc vajec, musí být provedeny odběry vzorků v hospodářství a odběry musí sestávat z oddělených vzorků čerstvých výkalů, z nichž každý váží nejméně jeden gram a každý je odebrán podle bodu A odst. 2 písm. b).
3. U reprodukčních hejn, jejichž vejce jsou zasílána do líhně o kapacitě inkubace tisíc vajec nebo více, musí být provedeny odběry vzorků v líhni. Tyto odběry musí u každého reprodukčního hejna obsahovat:
 - a) jeden odběr složený z mekonie, odebraného od 250 kuřat vylíhnutých z vajec zaslaných do líhně, nebo
 - b) odběry kadáverů 50 kuřat, která jsou mrtvá ve své skořápce nebo byla inkubována z vajec zaslaných do líhně.
4. Tyto vzorky mohou být rovněž odebrány od reprodukčních hejn majících méně než 250 ptáků, jejichž vejce jsou zasílána do líhně o celkové kapacitě inkubace tisíc vajec nebo více.
5. Každých osm týdnů musí být odběry vzorků stanovené tímto bodem B nahrazeny úředními odběry vzorků, které se provádějí v souladu s bodem 4.

C. Vyšetření vzorků odebraných za účelem depistáže salmonel

Vzorky odebrané v každé budově mohou být přeskupeny pro potřeby analýzy.

Analýzy a testy se provádějí buď podle metod uznaných postupem podle článku 16 této směrnice – po vyjádření Vědeckého veterinárního výboru, nebo – do doby, než bude toto vyjádření stanoveno – podle národních metod, které byly ověřeny a poskytují záruky stanovené rozhodnutím 89/610/EHS⁽¹⁾.

III. Hlášení výsledků

Když je po surveillance uskutečněné v souladu s oddílem II odhalena v reprodukčním hejné přítomnost *Salmonella enteritidis* nebo *Salmonella typhimurium*, osoba zodpovědná za laboratoř provádějící vyšetření, osoba pověřená vyšetřením nebo majitel hejna oznámí výsledky příslušnému orgánu.

IV. Šetření v hejnech prohlášených po sledování za pozitivní

Když je výskyt *Salmonella enteritidis* nebo *Salmonella typhimurium* ohlášen v souladu s oddílem III, hejno je podrobeno úředním odběrům vzorků za účelem potvrzení prvních výsledků. Vzorek ptáků musí být odebrán namátkově v každé budově chránící ptáky, počet vzorků je třeba zvolit podle tabulky uvedené v oddíle II části A odst. 2 písm. c). Pro potřeby kontrol musí být ptáci ve skupině po pěti a od každého ptáka této skupiny je třeba odebrat vzorky jater, vaječnicků a střev; tyto vzorky musí být vyšetřeny za účelem depistáže salmonel buď pomocí analýz a testů prováděných podle metod potvrzených a uznaných postupem podle článku 16 této směrnice, nebo – do doby, než budou tyto analýzy a testy potvrzeny – podle národních metod, které byly ověřeny.

V. Opatření, která je třeba přijmout pro hejna, jejichž infekce je potvrzená

Opatření musí odpovídat minimálně následujícím normám:

1. Když je po vyšetření provedeném v souladu s oddílem IV potvrzena přítomnost *Salmonella enteritidis* nebo *Salmonella typhimurium* v jedné budově, musí být přijata následující opatření:
 - a) žádný pták nesmí opustit dotyčnou budovu, s výjimkou povolení příslušného orgánu za účelem poražení a likvidace pod kontrolou nebo za účelem poražení na jatkách stanovených příslušným orgánem, v souladu s písmenem c);
 - b) neinkubovaná vejce pocházející z dotyčné budovy musí být buď zničena na místě, nebo musí být po vhodném označení dopravena pod kontrolou do zařízení schváleného pro ošetření vaječných produktů, aby tam byla ošetřena teplem v souladu s požadavky směrnice 89/437/EHS⁽²⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 351, 2.12.1989, s. 34.

⁽²⁾ Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 87. Směrnice naposledy pozměněná směrnici 91/684/EHS (Úř. věst. L 376, 31.12.1991, s. 38).

- c) veškerá reprodukční drůbež z budovy musí být poražena podle směrnice 71/118/EHS přílohy I kapitoly VI odst. 31 písm. c), úřední veterinární lékař jatek musí být informován o rozhodnutí o poražení v souladu s přílohou I kapitolou VI odst. 25 písm. a) stejné směrnice, nebo musí být poražena a zničena způsobem, který maximálně sníží riziko šíření salmonely.
2. Po depopulaci míst osazených hejny infikovanými *Salmonella enteritidis* nebo *Salmonella typhimurium* je třeba provést důkladně očistu a dezinfekci, včetně hygienického odstranění výkalů nebo podestýlky, podle postupů stanovených místní veterinární autoritou; opětovné osazení musí být zajištěno kuřaty odpovídajícími požadavkům oddílu II A 1.
3. Jsou-li násadová vejce pocházející z hejn, ve kterých byla potvrzena přítomnost *Salmonella enteritidis* nebo *Salmonella typhimurium*, stále přítomna v líhni, musí být zničena nebo ošetřena jako velmi nebezpečný materiál podle směrnice 90/667/EHS⁽¹⁾.
- VI. Postupem podle článku 16 a po stanovisku Vědeckého veterinárního výboru, které má být obdrženo do 1. října 1993:
- a) systémy sledování založené na sérologické kontrole hospodářství mohou být uznány, jestliže poskytují záruky rovnocenné systému inspekce líhně stanovenému v bodě II části A odst. 1, části B odst. 3 a 4 a části C,
- b) alternativní řešení povinného poražení stanoveného v oddíle V písm. c), jako je ošetření antibiotikem, mohou být schválena pro rozmnožovací hejna;
- c) mohou být vyhlášena specifikovaná pravidla za účelem ochrany hodnotného genetického materiálu.
- Kontrolní opatření uvedená v této kapitole mohou být – postupem podle článku 16 – přehodnocena podle vývoje vědeckých poznatků.

Část II

KONTROLA SALMONELY NA ÚROVNI KONEČNÉ PŘÍPRAVY KRMNÝCH SMĚSÍ PRO DRŮBEŽ

V případě úředních odběrů vzorků v hospodářství nebo v případě odůvodněného podezření mohou být provedeny odběry krmných směsí používaných ke krmení drůbeže.

Když je některý vzorek pozitivní na salmonelu, příslušný orgán zahájí šetření za účelem:

- a) identifikace zdroje kontaminace, zejména pomocí úředních vzorků odebraných v různých stadiích produkce;
- b) prošetření toho, zda se používají pravidla a kontroly týkající se eliminace a transformace živočišných odpadů, zejména těch, které uvádí směrnice 90/667/EHS;
- c) definice postupů týkajících se správného zpracování a zajištění toho, aby se dodržovaly uznané postupy.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 90/667/EHS ze dne 27. listopadu 1990 o veterinárních pravidlech pro zneškodňování a zpracování živočišného odpadu, jeho uvádění na trh a pro ochranu před patogenními původci v krmivech živočišného původu, též z ryb, a o změně směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. č. L 363, 27.12.1990, s. 51).

PŘÍLOHA IV

KAPITOLA I

SEZNAM REFERENČNÍCH LABORATOŘÍ SPOLEČENSTVÍ PRO ZOONÓZY ^(*)

I. Epidemiologie zoonóz

Institut für Veterinärmedizin
(Robert von Ostertag-Institut)

Postfach 33 00 13
Thielallee 88/92
D-1000 Berlin (SRN)

II. Salmonely

Rijksinstituut voor de Volksgezondheid
Postbus 1
NL-3720 BA Bilthoven (Nizozemsko)

KAPITOLA II

PRAVOMOCI A ÚKOLY REFERENČNÍ LABORATOŘE SPOLEČENSTVÍ

1. Referenční laboratoře Společenství uvedené v kapitole I jsou pověřeny těmito úkoly:

- poskytovat informace o analytických metodách a o srovnávacích zkouškách v národních referenčních laboratořích,
- koordinovat používání metod uvedených v první odrážce národními referenčními laboratořemi, zejména organizováním srovnávacích zkoušek,
- koordinovat výzkum nových metod analýzy a informovat referenční národní laboratoře o pokrocích dosažených v této oblasti,
- organizovat kurzy školení a doškolování pro personál národních referenčních laboratořích,
- poskytovat technickou a vědeckou pomoc službám Komise, zejména v případě sporu o výsledky analýzy mezi členskými státy.

2. Referenční laboratoře Společenství zajišťují dodržování těchto provozních podmínek:

Musí

- mít k dispozici kvalifikovaný personál, který má dostatečné znalosti metod používaných při depistáži zoonóz,
- mít k dispozici vybavení a substance nutné pro splnění úkolů uvedených v odstavci 1,
- mít k dispozici přiměřenou administrativní infrastrukturu,
- zajistit, aby personál respektoval skutečnost, že některé předměty, výsledky nebo sdělení mají důvěrný charakter,
- mít dostatečnou znalost mezinárodních norem a zkušeností.

(*) Aniž jsou dotčeny referenční laboratoře pro brucelózu, tuberkulózu a vzteklinu.